

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 562

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 26.03.2021

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 1112

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. του άρθρου 10 της [Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020](#)/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ 1440 /τ. Β' /27.04.2017)

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. [Α.1273/2020](#) (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), [Α.1241/2020](#) (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και [Α.1215/2020](#) (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 17.11.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της κοινοπραξίας με την επωνυμία '.....', με Α.Φ.Μ., με έδρα την, οδός, αρ., νομίμως εκπροσωπούμενης, κατά της με αρ. πρωτ./2020 αρνητικής απάντησης της με αρ. πρωτ./2020 αίτησης προς τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ν. ΙΩΝΙΑΣ, για την καταβολή τόκων υπερημερίας που αντιστοιχούν σε χρηματική απαίτηση της Κοινοπραξίας με την επωνυμία «.....» έναντι του Ελληνικού Δημοσίου περί επιστροφής πιστωτικού υπολοίπου Φ.Π.Α., και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω αρνητική απάντηση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ν. ΙΩΝΙΑΣ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 17.11.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της κοινοπραξίας με την επωνυμία '.....', με Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο

σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με το από 22.07.2020 και με αριθμό πρωτ. αίτημα της προσφεύγουσας εταιρείας στη Δ.Ο.Υ. ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ, απορρίφθηκε από τον Προϊστάμενο της ως άνω Δ.Ο.Υ., το αίτημά της, περί καταβολής τόκων υπερημερίας επί επιστρεπτέου ποσού 786.565,78 € σε εκτέλεση Δικαστικής Απόφασης. Συγκεκριμένα η προσφεύγουσα με την αριθ. πρωτ./2020 αίτησή της, αιτήθηκε την καταβολή τόκων υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 16.05.2014 έως 28.12.2016 επί του ως άνω ποσού, ήτοι ποσό 150.521,73 €, άλλως, εφόσον το ποσό των τόκων υπολογιστεί με βάση το επιτόκιο 6% για τις οφειλές του Δημοσίου, το ποσό των 123.610,41 €, στον τραπεζικό λογαριασμό της Κοινοπραξίας με IBAN: στην ή άλλως να συμψηφισθεί το εν λόγω ποσό με οποιαδήποτε οφειλή της.

- Η προσφεύγουσα με την υπ' αρ. πρωτ./2011 αίτησή της προς τον προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ν. ΙΩΝΙΑΣ, αιτήθηκε την επιστροφή πιστωτικού υπολοίπου φπα, διαχειριστικών περιόδων από 26.02.2006 έως 31.12.2008 συνολικού ύψους 786.565,78 €.
- Ο προϊστάμενος της ως άνω Δ.Ο.Υ., απέρριψε το σχετικό αίτημα, με την αιτιολογία, ότι, το αιτούμενο πιστωτικό υπόλοιπο φπα έχει υποπέσει σε τριετή παραγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 90 παρ. 2 του ν. 2362/1995.
- Εν συνεχεία η προσφεύγουσα, άσκησε στις 20.12.2013 τις με αρ. πρωτ.,,,, και ενδικοφανείς προσφυγές προς τη Δ.Ε.Δ., οι οποίες απορρίφθηκαν σύμφωνα με τις 811-818/2014 σχετικές αποφάσεις.
- Η προσφεύγουσα, άσκησε την από 15.05.2014 προσφυγή (αριθ. καταχ./2014 ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου, με την οποία αιτούνταν "α) την ακύρωση των ως άνω αποφάσεων της Δ.Ε.Δ., β) την ακύρωση των υπ' αρ.,,,,, και/2013 πράξεων προσδιορισμού φπα και γ) να γίνουν δεκτές οι σχετικές αιτήσεις προς επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φπα ποσού 785.565,78 € των διαχειριστικών περιόδων 19.02.2003 – 31.12.2011".
- Το Διοικητικό Εφετείο {Τμήμα 2^ο Τριμελές}, με την αρ./2015 απόφασή του, δέχθηκε την προσφυγή, ακύρωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις και διέταξε την επιστροφή του πιστωτικού υπολοίπου φπα, κατά το διατακτικό: "Δέχεται την προσφυγή, Ακυρώνει τις αριθμ.,,,,,, και/2014 αποφάσεις του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, κατά το μέρος που δεν επιστράφηκε στην προσφεύγουσα το ποσό των επτακοσίων ογδόντα έξι χιλιάδων πεντακοσίων εξήντα πέντε ευρώ και εβδομήντα οχτώ λεπτών (786.565,78), που αφορά μεταφερθέν πιστωτικό υπόλοιπο Φ.ΠΑ. των διαχειριστικών περιόδων από 27-2-2006 έως 31-12-2007 και από 1-1-2008 έως 31-12-2008. Υποχρεώνει τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Νέας Ιωνίας, να επιστρέφει στην προσφεύγουσα το ανωτέρω ποσό...."
- Σε εκτέλεση, της ως άνω Απόφασης, η Δ.Ο.Υ. Ν. ΙΩΝΙΑΣ, στις 28.12.2016 επέστρεψε στη προσφεύγουσα το ποσό των 751.045,90 €, αφού συμψήφισε ποσό οφειλών της συνολικού ύψους 35.519,88 €.
- Επειδή, στην προαναφερθείσα προσφυγή {.../2014}, δεν είχε συμπεριληφθεί σχετικό αίτημα καταβολής των δεδουλευμένων τόκων κατά του δημοσίου, η προσφεύγουσα, άσκησε την με Αριθμό Εισαγωγής/2017 ΑΓΩΓΗ, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου, με την οποία, αξίωνε την καταβολή των σχετικών νομίμων τόκων επί του επιστρεπτέου ποσού των 786.568,78 €, ήτοι: "Συγκεκριμένα, το ως άνω καταβαλλόμενο ποσό, σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομική βάση, οφείλεται και τοκοφορεί από την επόμενη της ημερομηνίας ασκήσεως της προαναφερθείσας προσφυγής μας, ήτοι από τις **16-5-2014** και μέχρι την οριστική μας εξόφληση στις **28-12-2016** με το νόμιμο τόκο υπερημερίας μεταξύ ιδιωτών, Συνεπώς, το Ελληνικό Δημόσιο οφείλει και πρέπει να μας καταβάλει για την προαναφερθείσα αιτία το συνολικό ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων

πεντακοσίων είκοσι ενός ευρώ και εβδομήντα τριών λεπτών (150.521,73 €), άλλως, αν το δικαστήριο Σας κρίνει συνταγματική την εφαρμογή του ειδικού περί οφειλών του Δημοσίου ποσοστού επιτοκίου, ανερχόμενου σήμερα σε 6% το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι τριών χιλιάδων εξακοσίων δέκα ευρώ και σαράντα ενός λεπτών (123.610,41 €)..."

- Το Διοικητικό Πρωτοδικείο (Τμήμα 7^ο Τριμελές), με την αρ. /2020 Απόφαση, απέρριψε την Αγωγή της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το διατακτικό: "Επειδή, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, για την επίλυση των διαφορών μεταξύ φορολογικής αρχής και φορολογουμένων μπορεί να ασκηθεί μόνον το ένδικο βοήθημα της προσφυγής και όχι εκείνο της-αγωγής. Τέτοια δε διαφορά είναι και η αφορώσα στο έντοκο της επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, ως παρεπόμενη της κύριας φορολογικής διαφοράς (ΔΕΦΑΘ 318/2020, 950/2019, 1320, 5479/2017 κ.ά.). Επομένως,, η υπό κρίση αγωγή, με την οποία ζητείται η καταβολή στην ενάγουσα των τόκων, των αναλογούντων στο ως άνω επιστραφέν ποσό φόρου ύψους 786.565,78 και η οποία δεν δύναται να ερμηνευθεί ως προσφυγή, προεχόντως διότι όπως εκτίθεται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, με το ένδικο βοήθημα της προσφυγής προσβάλλεται εκτελεστή ατομική διοικητική πράξη, στο δικόγραφο, δε, της ως άνω αγωγής δεν γίνεται μνεία κάποιας ατομικής διοικητικής πράξης της διάδικης φορολογικής αρχής, ούτε, άλλωστε, με αυτό (το δικόγραφο) προβλήθηκε ως αίτημα η ακύρωση τέτοιας πράξης (προσδιοριζόμενης κατ' αριθμό και χρονολογία έκδοσης) και σε κάθε περίπτωση ενόψει των διαφορετικών διαδικαστικών προϋποθέσεων που διέπουν τα δύο αυτά ένδικα βοηθήματα, είναι απαράδεκτη σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 71 παρ. 4 του Κ.Δ.Δ. και ως εκ τούτου απορριπτέα...".

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται:

α) να γίνει δεκτή η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή,

β) να επανεξετασθεί και να ακυρωθεί στο σύνολό της η υπ' αρ. πρωτ. /2020 πράξη της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογικής Διοίκησης της Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας με θέμα: "Απάντηση σ' αίτηση",

γ) να γίνει δεκτό το υποβληθέν με την από 8-7-2020 με αρ. πρωτ. /2020 αίτηση προς τη Δ.Ο.Υ. Ν.Ιωνίας, το αίτημα για καταβολή των τόκων υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 16-5-2014 έως 28-12-2016 ύψους 150.521,73€, άλλως 123.610,41€ βάσει του ειδικού περί οφειλών του δημοσίου ποσοστού επιτοκίου 6%, εάν αυτό κριθεί συνταγματικό, που αντιστοιχούν στο ποσό κεφαλαίου 786.565,78 €, που αφορούσε μεταφερθέν πιστωτικό υπόλοιπο Φ.Π.Α. και επιστράφηκε από την Δ.Ο.Υ. Ν. Ιωνίας στις 28-12-2016.",

προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

"1.Τη νομική βάση του αιτήματος για καταβολή στην κοινοπραξία οφειλόμενων τόκων υπερημερίας, (σχετικές διατάξεις ν. 4486/1965, ν. 1473/1984 καθώς και τη με αρ. 2190/2014 απόφαση του ΣτΕ)."

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α'-γ' ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της προσβαλλόμενης πράξης: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοση της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση α) την ακύρωση των ως άνω αποφάσεων της Δ.Ε.Δ., β) την ακύρωση των υπ' αρ.,,,,,, και /2013 πράξεων προσδιορισμού φπα: «2. Κάθε άμεσος ή έμμεσος φόρος ή δασμός, κύριος ή πρόσθετος, ή πρόστιμο, που έχει καταβληθεί, κατά το ποσό που δεν

οφείλεται με βάση οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού, **συμφηφίζεται ή επιστρέφεται εντόκως με το επιτόκιο που ισχύει, για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας.** Το έντοκο της επιστροφής του φόρου αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου, από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στη φορολογική αρχή της απόφασης του αρμόδιου δικαστηρίου. Το ίδιο ισχύει και για τον επιστρεπτό φόρο που προκύπτει από τη δήλωση του φορολογούμενου. [...] **Τυχόν άσκηση έφεσης από το Δημόσιο κατά οριστικών αποφάσεων διοικητικών πρωτοδικείων δεν αναστέλλει σε καμιά περίπτωση τη διαδικασία της έκπτωσης των ποσών, που βεβαιώθηκαν ή της επιστροφής ή του συμφηφισμού των ποσών, που καταβλήθηκαν, αλλά δεν οφείλονται βάσει των αποφάσεων αυτών.** [...] 3. **Το ως άνω αναφερόμενο επιτόκιο είναι αυτό που ισχύει κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου, μη επηρεαζόμενο από τις μετέπειτα διακυμάνσεις αυτού.** Το έντοκο του επιστρεφόμενου ποσού συνεχίζεται μέχρι την ημέρα που ο δικαιούχος ειδοποιήθηκε αποδεδειγμένα να προσέλθει για την είσπραξη αυτού, τυχόν δε καθυστέρηση εξόφλησης του τίτλου που οφείλεται σε υπαιτιότητα του δικαιούχου δεν δημιουργεί αξίωση αυτού για έντοκη επιστροφή, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα. Σε περίπτωση συμφηφισμού των ως άνω ποσών με οφειλές του δικαιούχου προς το Δημόσιο, το έντοκο της επιστροφής λογίζεται μέχρι την ημερομηνία συνάντησης των αμοιβαίων απαιτήσεων. Η πληρωμή του αναλογούντος τόκου στο δικαιούχο γίνεται από την ίδια υπηρεσία που επιστρέφει και τον αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο, δασμό ή πρόστιμο. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη διαδικασία εκκαθάρισης και πληρωμής του αναλογούντος τόκου. Σε ειδικές περιπτώσεις, που πιθανολογείται ζημία του Δημοσίου λόγω του ύψους του επιστρεφόμενου ποσού και της ειδικής κατάστασης του φορολογούμενου, ο Υπουργός Οικονομικών ή το από αυτόν εξουσιοδοτημένο όργανο, δύναται, με απόφασή του, να αναστείλει την επιστροφή ή το συμφηφισμό των ως άνω ποσών, μέχρι τη διενέργεια ελέγχου και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δώδεκα (12) μηνών. Η αναστολή όμως αυτή δεν επηρεάζει το έντοκο του ποσού που επιστρέφεται τελικά.»

Επειδή, με την υπ' αριθμ. 1125155/9608-19/0016/ΠΟΛ.1249/8.11.1994 εγκύκλιο του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία παρασχέθηκαν οδηγίες για την ενιαία αντιμετώπιση του ζητήματος της έντοκης επιστροφής των άμεσων ή έμμεσων φόρων, κύριων ή πρόσθετων, ή προστίμων, που έχουν καταβληθεί αχρεώστητα και το αχρεώστητο αποδεικνύεται από οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού ή προκύπτει από τη δήλωση του φορολογούμενου, διευκρινίστηκαν συναφώς τα εξής: «1. **Το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό των άμεσων ή έμμεσων φόρων, κυρίων ή προσθέτων ή προστίμων, επιστρέφεται έντοκα μόνο εφόσον:** α) **Το αχρεώστητο της καταβολής προκύπτει με βάση οριστική απόφαση διοικητικού δικαστηρίου οιοδήποτε βαθμού.** Στην περίπτωση δε αυτή το έντοκο της επιστροφής αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στη φορολογική αρχή της απόφασης του αρμοδίου δικαστηρίου. [...] 2. **Το επιτόκιο για τον υπολογισμό του τόκου των επιστρεφόμενων ποσών των ως άνω περιπτώσεων είναι αυτό που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής, παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου (πληρωμή του ποσού στον φορολογούμενο) και δεν επηρεάζεται από τις διακυμάνσεις που τυχόν θα έχει το επιτόκιο αυτό από την ημέρα έναρξης του εντόκου, μέχρι τη διενέργεια της πληρωμής.** Το έντοκο των επιστρεφόμενων ως άνω ποσών συνεχίζεται μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο δικαιούχος της επιστροφής ειδοποιήθηκε αποδεδειγμένα (με συστημένη επιστολή) από την υπηρεσία για να εισπράξει το επιστρεφόμενο ποσό. Κατά συνέπεια, το Δημόσιο βαρύνεται με τόκους μόνο μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο δικαιούχος ειδοποιήθηκε, ανεξάρτητα αν στη συνέχεια αυτός προσήλθε ή όχι στη ΔΟΥ. Επίσης, το Δημόσιο δεν βαρύνεται με τόκους στην περίπτωση που συντάξει εμπρόθεσμα το σχετικό τίτλο επιστροφής, προβεί στην εκκαθάριση αυτού και προσκαλέσει το δικαιούχο να προσέλθει για την είσπραξη του ποσού, αλλά αυτός, για διάφορους λόγους, προσήλθε για εξόφληση του σχετικού τίτλου μετά την πάροδο του εξαμήνου, που ορίζεται από τις κοινοποιούμενες διατάξεις. Αν τα επιστρεφόμενα ως άνω ποσά συμφηφίζονται (είτε με δήλωση του δικαιούχου είτε αυτεπάγγελα από την υπηρεσία, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 του ΝΔ 356/74-ΚΕΔΕ), με οφειλές του δικαιούχου προς

το Δημόσιο, το έντοκο των επιστρεφόμενων ποσών λογίζεται μέχρι την ημερομηνία συνάντησης των αμοιβαίων απαιτήσεων (δηλαδή μέχρι την ημερομηνία που η οφειλή σταματά να επιβαρύνεται με προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής). 3. **Η τυχόν άσκηση από το Δημόσιο έφεσης κατά οριστικών αποφάσεων διοικητικών πρωτοδικείων δεν αναστέλλει σε καμία περίπτωση τη διαδικασία έκπτωσης των ποσών που βεβαιώθηκαν και στη συνέχεια της επιστροφής ή του συμψηφισμού των ποσών που προκύπτουν από την εκκαθάριση των σχετικών Ατομικών Φύλλων Έκπτωσης (ΑΦΕΚ).** [...] 4. Η πληρωμή του αναλογούντος τόκου (που υπολογίζεται επί των άνω επιστρεφόμενων ποσών) στον δικαιούχο γίνεται από την ίδια υπηρεσία, που επιστρέφει και τον αχρεωστήτως καταβληθέντα φόρο ή πρόστιμο. Η διαδικασία εκκαθάρισης και πληρωμής του τόκου αυτού καθορίζεται αναλυτικά στην παραγράφου 1 της κοινοποιούμενης αριθ. 1089911/7087-19/2.8.94 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών. Το έντοκο ή μη του επιστρεφόμενου ποσού καθώς και η ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής προσδιορίζονται από το αρμόδιο φορολογικό τμήμα ή γραφείο, που εκδίδει το σχετικό ΑΦΕΚ και αναγράφονται με επισημειωματική πράξη επ' αυτού. Στη συνέχεια, το τμήμα ή γραφείο εσόδων, στο οποίο θα διαβιθασθεί το ΑΦΕΚ για να προβεί στην εκκαθάριση αυτού, θα προσδιορίσει το ποσό του τόκου που δικαιούται ο φορολογούμενος και **θα συμπληρώσει το ειδικό έντυπο, που αναφέρεται στην απόφαση, το οποίο θα αποτελέσει τον τίτλο πληρωμής του τόκου αυτού.** Η συμπλήρωση του εντύπου αυτού θα γίνει με βάση το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας της πρώτης ημέρας του εντόκου της επιστροφής και σύμφωνα με τους πίνακες των επιτοκίων αυτών που θα κοινοποιούνται. [...] 5. **Κατά την πληρωμή ή το συμψηφισμό του αναλογούντος τόκου θα γίνεται παρακράτηση φόρου κινητών αξιών είκοσι τοις εκατό (20%), που θα αποδίδεται στον κρατικό προϋπολογισμό (ΚΑΕ 0149), καθώς και κράτηση χαρτοσήμου τρία τοις εκατό (3%) πλέον είκοσι τοις εκατό (20%) υπέρ ΟΓΑ επί του χαρτοσήμου, ήτοι συνολική κράτηση χαρτοσήμου 3,6% (ΚΑΕ 1429 και 1428 αντίστοιχα).** Για το παρακρατηθέν ποσό του φόρου κινητών αξιών θα χορηγείται, κατά την πληρωμή του τόκου ή τον συμψηφισμό του, στο δικαιούχο, για να συμπεριληφθεί στη δήλωση φορολογίας εισοδήματός του, το τρίτο αντίγραφο της κατάστασης εκκαθάρισης και πληρωμής τόκου, το οποίο και αποτελεί μοναδική βεβαίωση. 6. [...] 7. Επισημαίνουμε ότι σε ειδικές περιπτώσεις, που πιθανολογείται ζημία του Δημοσίου, λόγω του ύψους του επιστρεφόμενου ποσού, καθώς επίσης και λόγω της ειδικής κατάστασης του φορολογούμενου (π.χ. η επιχείρηση έχει να ελεγχθεί πολλά έτη, παρουσιάζει ζημίες, υπάρχουν πληροφορίες για επικείμενη πτώχευση, ύπαρξη πλαστών ή εικονικών τιμολογίων για τα οποία ζητείται επιστροφή ΦΠΑ εκκρεμεί εις βάρος της δίωξη για φοροδιαφυγή κ.λπ.), μπορεί να καθυστερήσουν να επιστραφούν ή να συμψηφισθούν τα ποσά που προκύπτουν για επιστροφή από την εκκαθάριση ΑΦΕΚ για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δώδεκα (12) μηνών. Για την καθυστέρηση της επιστροφής ή του συμψηφισμού απαιτείται ειδική απόφαση του αρμοδίου οργάνου (Υπουργού Οικονομικών, Νομάρχη ή Προϊσταμένου ΔΟΥ, όπως έχει καθορισθεί η αρμοδιότητα αυτών για την έγκριση επιστροφής των ποσών). Για το λόγο αυτό, όταν ζητείται η έγκριση (του Υπουργού Οικονομικών ή του Νομάρχη) για την επιστροφή των ποσών, θα πρέπει απαραίτητως οι αρμόδιες υπηρεσίες να διατυπώνουν στο σχετικό έγγραφο τους και την πρόταση τους (γνώμη της υπηρεσίας) για την πιθανότητα ζημίας του Δημοσίου εξ αιτίας αυτής της επιστροφής, λόγω της κατάστασης της επιχείρησης (όπως αναφέρθηκε παραπάνω) και να αναφέρουν τα οικονομικά έτη για τα οποία δεν έχει γίνει έλεγχος στην επιχείρηση (τακτικός έλεγχος ή περαίωση εκκρεμών υποθέσεων). Στην περίπτωση που εκδοθεί απόφαση του αρμοδίου οργάνου για την καθυστέρηση της επιστροφής ή του συμψηφισμού του ποσού, ο σχετικός έλεγχος στην επιχείρηση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί μέσα στο χρονικό διάστημα που ορίζεται στην απόφαση και οι τυχόν διαφορές φόρων που θα προκύψουν να έχουν βεβαιωθεί μέσα στο ίδιο διάστημα. Διευκρινίζεται όμως ότι η τυχόν αναστολή (καθυστέρηση) επιστροφής ή συμψηφισμού των παραπάνω ποσών δεν επηρεάζει το έντοκο του ποσού που θα επιστραφεί ή θα συμψηφισθεί τελικά...»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 του κανονιστικού διατάγματος (κ.δ.) της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών: «Ο νόμος και ο της υπερημερίας

τόκος πάσης του Δημοσίου οφειλής, ορίζεται εις 6% ετησίως, πλην εάν άλλως ωρίσθη διά συμβάσεως ή ειδικού νόμου. **Ο ειρημένος τόκος άρχεται από της επιδόσεως της αγωγής.»**

Επειδή, όπως κρίθηκε (πλειοψηφία 18-9) με την υπ' αριθμ. 2190/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 12 της απόφασης), «οι ως άνω διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984 [...], κατά το μέρος που ορίζουν ότι, επί επιστροφής φόρων, [...], που κατεβλήθησαν αχρεωστήτως κατά τα κριθέντα με οριστική δικαστική απόφαση, η τοκοφορία αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποιήσεως στην φορολογική αρχή της δικαστικής αποφάσεως, έχουν ως συνέπεια την μη προσήκουσα αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του αχρεωστήτως καταβάλλοντος τον φόρο, η οποία προκλήθηκε από την διαγνωσθείσα ως εξαρχής αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Τούτο δε διότι η υποχρέωση καταβολής τόκων, που εξ ορισμού έχουν ως σκοπό την αποκατάσταση της ζημίας από στέρηση περιουσιακών στοιχείων, περιορίζεται στο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποιήσεως στην φορολογική αρχή της αποφάσεως του αρμοδίου δικαστηρίου. **Η ρύθμιση αυτή, που αφήνει ακάλυπτο μακρό χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο φορολογούμενος υφίσταται μη νομίμως περιουσιακή ζημία και του οποίου χρονικού διαστήματος η διάρκεια εξαρτάται από γεγονότα που ευρίσκονται εκτός του πεδίου επιρροής του, όπως είναι κυρίως ο χρόνος συζητήσεως της υποθέσεως και της δημοσιεύσεως και κοινοποιήσεως της αποφάσεως, είναι ασύμβατη τόσο με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος περί ισότητας των πολιτών ενώπιον των δημοσίων βαρών, όσο και με τα άρθρα 17 παρ.1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ περί προστασίας της ιδιοκτησίας και, κατ' ακολουθίαν, ανίσχυρη** (πρβλ. αποφάσεις ΕΔΔΑ της 9.3.2006, ΕΚΟ ΕΛΔΑ ΑΒΕΕ κατά Ελλάδος, αριθμ. 10162/02 και της 22.3.2008, Μείδανης κατά Ελλάδος, αριθμ. 33977/06, καθώς και αποφάσεις ΕΔΔΑ της 6.11.2008, Κοκκίνης κατά Ελλάδος, αριθμ. 45769/06, της 4.12.2008, σκ. 34, Ρεβελιώτης κατά Ελλάδος, αριθμ. 48775/06, σκ. 32-33 και Κωσταδήμας κλπ. κατά Ελλάδος, αριθμ. 20299/09 και 27307/09, σκ. 29).» Τα παραπάνω επαναλήφθηκαν κατά λέξη και στην υπ' αριθμ. 2191/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 9 της απόφασης).

Επειδή, όπως κρίθηκε περαιτέρω (πλειοψηφία 17-10) με την ίδια ως άνω υπ' αριθμ. 2190/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 13 της απόφασης), «εξ άλλου, οι ίδιες διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984 [...], **κατά το μέρος που προβλέπουν, επί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων [...], την καταβολή τόκων με το επιτόκιο που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας, δεν αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ. 1, 4 παρ. 5, 78 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.** Τούτο, διότι το εν προκειμένω επιλεγέν από τον νομοθέτη κριτήριο για τον καθορισμό του ύψους του επιτοκίου, που είναι εφαρμοστέο για την έντοκη επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, είναι πρόσφορο, συναφές με τον επιδιωκόμενο σκοπό και δεν εισάγει άνιση ρύθμιση. Πράγματι, το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου είναι εκείνο, με το οποίο, σε πολλές περιπτώσεις, το Δημόσιο δανείζεται για να καλύψει τις υποχρεώσεις του προς τα πρόσωπα, προς τα οποία έχει χρηματικές οφειλές, όπως είναι οι αχρεωστήτως καταβάλλοντες σ' αυτό φόρους. Ευλόγως, επομένως, και σε συμφωνία με τους κανόνες των συναλλαγών και της κοινής πείρας, εξοφλεί και αυτό τους δανειστές του με το ίδιο επιτόκιο, με το οποίο κατά βάση δανείστηκε τα χρήματα που επιστρέφει. Άλλωστε, στη συγκεκριμένη κατηγορία οφειλών, δηλαδή την πληρωμή ή επιστροφή φόρων, εφαρμόζεται πλέον, δυνάμει της επίμαχης διατάξεως, η έντοκη καταβολή τόσο για το Δημόσιο όσο και για τους ιδιώτες. Δεν ασκεί δε επιρροή το γεγονός ότι σε άλλες, διαφορετικές, κατηγορίες οφειλών του Δημοσίου εφαρμόζεται διαφορετικό επιτόκιο, διότι δεν απαγορεύεται, αλλ', αντιθέτως, υπαγορεύεται από την αρχή της ισότητας η διαφορετική μεταχείριση διαφορετικών κατηγοριών οφειλών. Άλλωστε, και στις συναλλαγές μεταξύ ιδιωτών προβλέπονται διαφορετικά, κατά περίπτωση, επιτόκια (συμβατικό, νόμιμο), χωρίς αυτό να προσκρούει σε συνταγματικό κανόνα ή αρχή. **Εξ άλλου, η κρίση του ζητήματος αν διάταξη νόμου είναι σύμφωνη προς το Σύνταγμα διαμορφώνεται εν όψει και των αποτελεσμάτων της εφαρμογής της, είναι όμως γενική και αφηρημένη με την έννοια ότι δεν διαφοροποιείται κατά περίπτωση, δεν μπορεί**

δε να θεωρηθεί ότι η κατ' αρχήν συμπορευόμενη με το Σύνταγμα νομοθετική αυτή διάταξη τρέπεται σε, κατά περίπτωση, αντισυνταγματική όταν, συγκυριακά, το επιτόκιο των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου διαμορφώνεται σε ύψος κατώτερο από το γενικώς ισχύον, κατά τον Κώδικα των Νόμων περί Δικών του Δημοσίου, επιτόκιο 6% για τις οφειλές του Δημοσίου, δεδομένου, άλλωστε, ότι, στην περίπτωση αυτή, θα εισήγετο ανισότητα μεταξύ προσώπων της αυτής κατηγορίας, δηλαδή των αχρεωστήτως καταβαλλόντων στο Δημόσιο φόρους, ανάλογα με τον χρόνο της εξοφλήσεως, το δε κριτήριο καθορισμού του επιτοκίου θα ήταν τυχαίο και όχι σταθερό. Εξ άλλου, όπως ήδη εξετάθη, δεν επιβάλλεται από το Σύνταγμα η αυτή μεταχείριση, από πλευράς επιτοκίου, διαφορετικών κατηγοριών οφειλών, ενώ θα παρετηρείτο και ανισορροπία στη θέση του Δημοσίου ως οφειλέτη και δανειστή, αφού θα ήταν υποχρεωμένο να εξοφλεί τις υποχρεώσεις του με επιτόκιο διαφορετικό από εκείνο με το οποίο δανείζεται.»

Επειδή, όπως κρίθηκε τελικά με την υπ' αριθμ. 2190/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 14 της απόφασης), «κατά τα προεκτεθέντα, για αξιώσεις του φορολογουμένου προς επιδίκαση τόκων κατά την επιστροφή φόρων κλπ. αχρεωστήτως καταβληθέντων ισχύουν οι ως άνω ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 3 του ν. 2120/1993 και του άρθρου 21 του Κώδικα των νόμων περί δικών του Δημοσίου. [...] Ειδικότερα, ως προς το ύψος του επιτοκίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993, ο δε χρόνος ενάρξεως της τοκοφορίας, εν όψει της αντισυνταγματικότητας κατά το μέρος αυτό των εν λόγω διατάξεων, ρυθμίζεται από την προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 του κ.δ. της 26.6/10.7.1944, η οποία έχει εφαρμογή και σε περίπτωση οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική, εφ' όσον δεν ορίζεται διαφορετικά από ειδικές διατάξεις. Εξ άλλου, κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου κλπ. που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.»

Επειδή, εξάλλου, όπως επίσης κρίθηκε με την υπ' αριθμ. 2190/2014 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 18 της απόφασης), «σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985, ΦΕΚ Α' 116), που ίσχυε κατά την άσκηση της προσφυγής της εταιρίας, η προσφυγή επί φορολογικών διαφορών ασκείται με μόνη την κατάθεση του δικογράφου στην καθ' ης φορολογική αρχή χωρίς να απαιτείται και η εκ μέρους του προσφεύγοντος κοινοποίησή της στον Υπουργό Οικονομικών. Εν όψει αυτής της νεώτερης και ειδικής ρυθμίσεως δεν έχει εφαρμογή στην προκειμένη φορολογική δίκη, το άρθρο 5 του κωδ. δ/τος της 26.6/10.7.1944, που ορίζει γενικώς ότι επί δικών του Δημοσίου μόνον οι επιδόσεις προς τον Υπουργό των Οικονομικών παράγουν έννομες συνέπειες (βλ. και άρθρο 19 παρ. 28 του ν. 2386/1996, ΦΕΚ Α' 43, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 28 παρ. 1 του ν. 2579/1998, ΦΕΚ Α' 31). Ως εκ τούτου η υποχρέωση του Δημοσίου για την καταβολή τόκων αρχίζει από την κατά τις ως άνω διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας άσκηση της προσφυγής (βλ. και άρθρο 126 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999, ΦΕΚ Α' 97, Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας)...»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 126 παρ. 1 εδ. α' και β' ν. 2717/1999, όπως ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση των υπ' αρ. 811-818/2014 Αποφάσεων της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών: "Τα ένδικα βοηθήματα ασκούνται με δικόγραφο, το οποίο, μαζί με τρία αντίγραφα, κατατίθενται στη γραμματεία της κύριας έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνεται. Στις φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές απαιτείται επί ποινή απαραδέκτου της άσκησης τους, η επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου του δικογράφου της προσφυγής, με επιμέλεια του διαδίκου στην αρχή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη ή που, παρά το νόμο, παρέλειψε την έκδοση της.....". Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, η προσφυγή επί φορολογικών διαφορών ασκούνταν με μόνη την κατάθεση του δικογράφου, χωρίς να απαιτείται και η εκ μέρους του προσφεύγοντος κοινοποίησή της στον Υπουργό Οικονομικών. **Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση ως χρόνος άσκησης της ως άνω**

προσφυγής της προσφεύγουσας στο Διοικητικό Εφετείο Θεωρείται ο χρόνος κατάθεσης του δικογράφου αυτής, δηλαδή η 15.05.2014, και όχι ο χρόνος κοινοποίησής της στο καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο.

Επειδή, ενόψει των προπαρατεθεισών διατάξεων α) του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984 και β) του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», όπως ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο Αθηνών, με την οποία ζητούσε την ακύρωση των υπ' αρ. 811-818/014 Αποφάσεων της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, καθώς και γ) της προπαρατεθείσας υπ' αριθμ. 1125155/9608-19/0016/ΠΟΛ.1249/8.11.1994 εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών, και, περαιτέρω, ενόψει των ως άνω κριθέντων με τις υπ' αριθμ. 2190/2014 και 2191/2014 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι επί επιστροφής ποσών φόρου, λόγω αχρεώστητης καταβολής τους, δυνάμει οριστικών δικαστικών αποφάσεων, όπως εν προκειμένω δυνάμει της υπ' αριθμ./2015 οριστικής απόφασης Διοικητικού Εφετείου (Τμήμα 2^ο Τριμελές), **οφείλονται και τόκοι, εφόσον ζητηθούν από το φορολογούμενο**, γεγονός το οποίο δεν συνέβη, **καθόσον η προσφεύγουσα με την κατάθεση της προαναφερθείσας προσφυγής {...../2014}, δεν είχε συμπεριληφθεί σχετικό αίτημα καταβολής των δεδουλευμένων τόκων κατά του δημοσίου.**

Για τις σχετικές αξιώσεις τόκων ισχύουν οι ως άνω ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984 και του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944 «περί κώδικος των νόμων περί δικών του Δημοσίου», **όπως εν προκειμένω ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο**, με την οποία ζητούσε την ακύρωση των υπ' αρ. 811-818/2014 Αποφάσεων της Δ.Ε.Δ..

Ειδικότερα, ως προς α) το ύψος του επιτοκίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, όπως εν προκειμένω ίσχυαν κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της ως άνω προσφυγής της στο Διοικητικό Πρωτοδικείο, που προβλέπουν την καταβολή τόκων **με το επιτόκιο που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας κατά την πρώτη ημέρα έναρξης του εντόκου της επιστροφής**, το οποίο παραμένει σταθερό μέχρι την εξόφληση του τίτλου (πληρωμή του ποσού στον φορολογούμενο) και δεν επηρεάζεται από μετέπειτα διακυμάνσεις που τυχόν θα έχει αυτό από την ημέρα έναρξης του εντόκου μέχρι τη διενέργεια της πληρωμής, ενώ ως προς β) το χρόνο έναρξης της τοκοφορίας, ενόψει της αντισυνταγματικότητας κατά το μέρος αυτό των διατάξεων του άρθρου 38 παρ. 2 και 3 ν. 1473/1984, έχει εφαρμογή η προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 κ.δ. της 26.6.1944, όπως εν προκειμένω ίσχυε κατά το χρόνο άσκησης από την προσφεύγουσα της ως άνω προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο, κατά την έννοια της οποίας τόκοι οφείλονται **από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.**

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 90 παρ. 1 ν. 2362/1995, **όπως ίσχυε κατά το χρόνο υποβολής εκ μέρους προσφεύγουσας προσφυγής ενώπιον του ΔΕΦΑ**, δηλαδή, σύμφωνα με τα ως άνω κριθέντα με τις υπ' αριθμ./2014 και/2014 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά το χρόνο άσκησης (κατάθεσης) από την προσφεύγουσα της προσφυγής της στο Διοικητικό Εφετείο, με την οποία ζητούσε την ακύρωση των υπ' αρ. 811-818/2014 Αποφάσεων της Δ.Ε.Δ., **«Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.»** Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 91 εδ. α' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: **«Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής.»** Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 93 περ. β' ν. 2362/1995, όπως ίσχυε κατά τον ίδιο ως άνω χρόνο: **«Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο: α) [...]. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη**

απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. **Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.»**

Επειδή, η προσφεύγουσα, με την κατάθεση της προαναφερθείσας προσφυγής {...../2014}, **δεν είχε συμπεριλάβει σχετικό αίτημα καταβολής των δεδουλευμένων τόκων κατά του δημοσίου**, η προσφεύγουσα είχε δικαίωμα να ζητήσει μεταγενεστέρως με άλλη προσφυγή τους τόκους της αχρεώστητης καταβολής μέχρι την εξόφληση αυτών. Εξάλλου σύμφωνα με την ως άνω διάταξη, η εν λόγω παραγραφή της αξίωσης των τόκων κατά την έννοια του άρθρου 93 ν. 2362/1995 διακόπτεται μόνο με την υποβολή ειδικού αιτήματος για τόκους είτε με προσφυγή στην οποία περιλαμβάνεται το αίτημα είτε με σχετική αίτηση στο Δημόσιο.

Δεν διακόπτεται όμως με την προσφυγή με την οποία ζητείται η επιστροφή του φόρου, χωρίς να περιλαμβάνεται σ' αυτήν αίτημα για επιδίκαση τόκων, ανεξάρτητα αν οι τόκοι συνιστούν αξίωση παρεπόμενη εκείνης της επιστροφής φόρου. Τούτο δε διότι, υπό την αντίθετη εκδοχή, θα ήταν η καταστρατήγηση των περί παραγραφής διατάξεων του άρθρου 90 ν. 2362/1995, μέσω της άσκησης μεταγενέστερης προσφυγής για τόκους, μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής {πρβλ. ΣτΕ 2304/2013, 4024/2010, ΔΕΦΑ 1242/2015}.

Επειδή, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις, οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, η δε παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε, διακόπτεται δε με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, η αξίωση για επιστροφή τόκων γεννήθηκε από το τέλος του έτους άσκησης της προσφυγής, ήτοι την 31.12.2014, και παραγράφεται μετά από μία πενταετία, ήτοι μέχρι 31.12.2019, η δε υποβληθείσα αίτηση της προσφεύγουσας, υπεβλήθη την 22.07.2020, η οποία δεν διέκοψε την παραγραφή, αφού η αξίωση για καταβολή των τόκων υπερημερίας, έχει ήδη παραγραφεί, με δεδομένο ότι η προσφεύγουσα, στην ασκηθείσα προσφυγή με αρ./2014 στο ΔΕΦΑ, δεν είχε συμπεριληφθεί σχετικό αίτημα καταβολής των δεδουλευμένων τόκων κατά του δημοσίου.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της με αριθ. πρωτ./17.11.2020 ενδικοφανούς προσφυγής της κοινοπραξίας με την επωνυμία '.....', με Α.Φ.Μ., και την επικύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ./2020 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ν.ΙΩΝΙΑΣ επί του υπ' αρ. πρωτ./2020 αιτήματος για την καταβολή τόκων υπερημερίας που αφορά μεταφερθέν Π.Υ. Φ.Π.Α., το οποίο επεστράφη κατόπιν της υπ' αρ./2015 απόφασης του ΔΕΦΑ.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.